

Cuibul de cuci

Stefan Doroftei Doimaneanu

(Acum o săptămână, ne prelingeam spre lună,
Dar noaptea ce-a trecut, ne-a preschimbat în lut !)

Gara din sufletu-mi de gheață
e neagră și pustie...
Trenuri pline de gânduri
Pe rând s-au depărtat,
Ajuns-am umbra nopții
Umblând ca o stafie
Prin cârciumile bete
Scăldate în păcat.

Zburdalnice, clondirele-nflorate
dansează pe rastele....
Butelcile umplute
Îmi îndulcesc veninul,
El se revarsă-ncet
Din ochi în păhărel,
Ca firul din clepsidra
Unde sălășuiește chinul.

Pustia rațiunii mă bântuie și arde
tot ce e vis frenetic...
Curg în abis și caut
O oază de lumină,
În depărtări, Fata morgana
Îmi soarbe din sinapse,
Paharele se umplu
Cu sânge din retină.

Prin fumul aspru, bântuind iubire
valsează umbra ta...
Te cheamă amintirea
Ca să-nchinăm pahare,
Bocetul lunii triste
Se varsă peste mine,
Uitarea n-are timp
Să fugă înspre zare.